

Sygn. akt *XVII AmE 102/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	st. sekr. sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 16 grudnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki akcyjnej spółki komandytowo akcyjnej w Ś.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 grudnia 2018 r. Nr (...). (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) spółki akcyjnej spółki komandytowo akcyjnej w Ś. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. Akt XVII AmE 102/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 grudnia 2018 r., Nr (...). (...)(...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 8d i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w zw. z art. 30b ust. 1b ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2014r., poz. 1643, z późn. zm.) (dalej ustawa o biokomponentach) w zw. z art. 19 ustawy z 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 2290) oraz na podstawie art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096, dalej: kpa) w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018r. poz. 755, z późn. zm., dalej: p.e.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, orzekł, że (...) **S.A. spółka komandytowo-akcyjna w Ś.** (dalej powód) naruszyła art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, iż nie złożyła wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 30b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za 2016 r., oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ww. ustawy w 2016 r. Za wyżej opisane działanie, wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

Powód złożył odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości i zarzucając naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez ustalenie, że naruszenie dokonane przez skarżącego nie miało znikomej szkodliwości, a co za tym idzie nie było podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Mając na względzie powyższy zarzut, wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wraz ze złożonym w terminie sprawozdaniem za 2016 r., spółka (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna przedstawiła Prezesowi URE poświadczenia żądanych świadectw. Prezes URE dysponował więc wszystkimi danymi identyfikującymi biokomponenty powoda. Ponadto organ wzywając powoda do przedłożenia przedmiotowych świadectw nie wskazał, iż wezwanie dotyczy oryginałów świadectw, a nie ich poświadczeń, jak dotychczas to było wymagane. Powód podał, iż przedstawienie w terminie oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, czy ich poświadczeń, tak jak to zrobił powód, nie ma wpływu na faktyczne wykazanie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (odwołanie, k. 9-12).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania, dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na odwołanie, k. 36-39).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna w Ś., prowadziła działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą na podstawie decyzji Prezesa URE z 5 lutego 2015 r. Nr (...) (ze zmianami) o udzieleniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (Decyzja k.1-6, Zmiany Decyzji koncesyjnej k.7-18 akt adm.).

Decyzją z 2 listopada 2017 r., Nr (...) Prezes URE cofnął powodowi koncesję udzieloną decyzją z 5 lutego 2015 r (decyzja k. 19-21 akt adm.)

W związku z przywozem i sprzedażą paliw płynnych w analizowanym okresie, gdy spółka posiadała koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, powód posiadał status podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy (NCW) w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Wiązało się to z różnymi obowiązkami sprawozdawczymi, wynikającymi z treści przepisów prawa (okoliczność niesporna).

(...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna przedstawiła Prezesowi URE „Sprawozdanie podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy za rok 2016” w ustawowym terminie, w którym podała informację, iż będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, zapewniła udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez nią na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez nią w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym w wysokości 7,10%.

Do sprawozdania powód załączył dokumenty zatytułowane jako: „proof of sustainability” oraz „nachhaltigkeitsteilmachweis” – dokumenty wystawione przez podmioty certyfikujące, uznając je za świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty. (okoliczności bezsporne; dokument - „proof of sustainability”, k. 27-30 akt adm.; dokumenty - „nachhaltigkeitsteilmachweis”, k. 32-40 akt adm.).

Pismem z 29 czerwca 2016 r. Prezes URE wezwał powoda do przedłożenia m. in. „świadectw, o których mowa w art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych” (wezwanie k. 42-43 akt adm.)

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE powód przedstawił wymagane informacje w formie skanów dokumentów zapisanych na płycie CD (pismo powoda z 31 lipca 2017 r., k. 47 akt adm.)

Pismem z 18 czerwca 2018 r., Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna w związku z nieprzekazaniem Prezesowi URE wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 30b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za 2016 r. oryginału świadectwa potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w odniesieniu do 2016r. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 49-50 akt adm.)

Powód przesłał, wraz z pismem z 27 czerwca 2018 r., oryginały świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego za rok 2015, 2016 i 2017 (pismo powoda wraz z załącznikiem – oryginałami świadectw, k. 53-66 akt adm.)

Pismem z 30 lipca 2018 r., Prezes URE zawiadomił powoda o zakończeniu postępowania dowodowego oraz możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. (k. 69 akt adm.).

Następnie, 5 grudnia 2018 roku Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (k.75-81 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i został ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, które nie były kwestionowane przez strony, a Sąd także nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś zarzuty podnoszone przez powoda w odwołaniu nie mogą skutkować jej uchyceniem ani odstąpieniem od wymierzenia kary.

Na wstępie należy podnieść, że podstawę do nałożenia na powoda kary pieniężnej stanowił przepis art. 33 ust. 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach, zgodnie z którym karze pieniężnej podlega ten, kto będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy (dalej NCW), nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, ***oryginałów wystawionych świadectw*** potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach.

W myśl art. 23 ustawy o biokomponentach podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku co najmniej minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym.

Zgodnie z brzmieniem art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki ***oryginały wystawionych świadectw*** potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach jest każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw

ciekłych lub biopaliw ciekłych, który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywa na potrzeby własne na tym terytorium.

Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy o biokomponentach „**świadectwo**” to dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biokomponentów, zawartych w sprzedanych przez ten podmiot lub zbytych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b-28bc.

Świadectwa, w myśl art 28f ustawy o biokomponentach, są **wystawiane na podstawie poświadczeń**, a w przypadku biokomponentów, które zostały wytworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2., a więc m. in. na podstawie dokumentów wystawionych:

- 1) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji;
- 2) w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju.

W rozpoznawanej sprawie okolicznością bezsporną było posiadanie przez powoda statusu podmiotu realizującego NCW, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach oraz uchybienie przez powoda terminowi do złożenia oryginału świadectwa potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w odniesieniu do 2016 roku.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w okresie objętym obowiązkiem przedstawienia oryginału przedmiotowego świadectwa, przedsiębiorca posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą udzieloną decyzją Prezesa URE 5 lutego 2015 r. Powód był zatem zobowiązany do złożenia oryginału świadectwa potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust 1 ustawy o biokomponentach, w odniesieniu do 2016 r., wraz ze sprawozdaniem rocznym w terminie 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, tj. do 31 marca 2017 r.

Powodowa spółka nie uczyniła zadość przedmiotowemu obowiązkowi, gdyż oryginał ww. świadectwa przekazała dopiero 27 czerwca 2018 roku.

Podkreślić należy, że postępowanie administracyjne prowadzone przez Prezesa URE w sprawie nałożenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przekazania oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, o którym mowa w art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach, nie zmierza do ustalenia winy w rozumieniu prawnokarnym. Prezes URE w toku tego postępowania ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnianiem przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z ustawy, w tym wypadku obowiązku z art. 30b ust 1b ww. ustawy. W sytuacji zaś z którą mamy do czynienia w niniejszej sprawie, tj. bezspornego faktu niezłożenia w terminie oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, już samo tylko naruszenie obowiązku złożenia oryginalnego świadectwa w terminie wskazanym w ustawie, stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej, co wprost wynika z treści art. 33 ust 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach.

Zatem zaskarżona decyzja Prezesa URE znajdowała uzasadnienie w obowiązujących przepisach, natomiast sporne między stronami było istnienie podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Kwestię powyższą regulują przepisy działu IVa kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące administracyjnych kar pieniężnych, które weszły w życie z 1 czerwca 2017 roku, a które znajdują zastosowanie do

wymierzania administracyjnych kar pieniężnych, o ile w przepisach odrębnych nie są one uregulowane odmiennie. Zatem mogłyby znaleźć zastosowanie w sprawie niniejszej, gdyż ustawa o biokomponentach nie zawiera tego typu regulacji.

W myśl powołanych regulacji kodeksu postępowania administracyjnego, przesłankami uzasadniającymi odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, są stosownie do treści art. 189f § 1 kpa:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Dokonując analizy okoliczności niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że nie uzasadniają one odstąpienia od nałożenia kary, bowiem warunkiem zastosowania przepisu art. 189f § 1 pkt 1 kpa jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno waga naruszenia prawa musi być znikoma, jak również strona musi zaprzestać naruszania prawa.

W sprawie niniejszej można uznać, iż powód zaprzestał naruszania prawa, gdyż ostatecznie spełnił obowiązek złożenia Prezesowi URE oryginałów przedmiotowych świadectw.

Jednakże, co istotniejsze, Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa nie była znikoma. Zważywszy bowiem, że powód wykonuje działalność w szczególnym obszarze, jakim jest obrót paliwem z zagranicą, która to działalność ze względu na jej przedmiot podlega szczególnej reglamentacji przez państwo, jaką jest koncesjonowanie, to naruszenia obowiązków ustawowych nieodłącznie z tą formą działalności gospodarczej związanych (takich jak np. cykliczne raportowanie dotyczące zakresu działalności, jej rozmiarów i wszelkiej aktywności z nią związanej), stanowi poważne naruszenie prawa. Obrót paliwami ma istotne znaczenie m.in. dla bezpieczeństwa energetycznego kraju, ale także ze względu na wielkość obciążeń fiskalnych z tym związanych, ma wpływ na finanse publiczne. Obowiązek przekazania oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, o którym mowa w art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach, jest istotny z punktu widzenia ciężącego na Prezesie URE obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 7 tejże ustawy i polegającego na sporządzeniu rocznego raportu zbiorczego dotyczącego rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych. Podstawą sporządzania takiego raportu są dane zawarte w sprawozdaniach przedsiębiorców objętych obowiązkiem sprawozdawczym oraz załączone do sprawozdań oryginały świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty. Niedopełnienie przez powoda ciężącego na nim obowiązku z art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach spowodowało zatem brak wiedzy organu w przedmiocie rzeczywistych danych dotyczących działalności gospodarczej powodowej spółki, a w konsekwencji uniemożliwiło Prezesowi URE realizację ciężącego na nim obowiązku.

W tym stanie rzeczy za bezzasadne uznać należy stanowisko powoda prezentowane w uzasadnieniu złożonego odwołania od decyzji i upatrujące w zachowaniu (...) S.A. spółki komandytowo-akcyjnej znikomej wagi naruszenia prawa. W szczególności nie zasługuje na uwzględnienie zarzut powoda, iż organ w ustawowym terminie znał wszystkie dane wymagane w postaci oryginałów przedmiotowych świadectw, poprzez przekazanie mu wraz ze sprawozdaniem rocznym za 2016 rok poświadczeń w postaci dokumentów zatytułowanych jako: „proof of sustainability” oraz „nachhaltigkeitsteilmachweis”. Dokumenty te zostały wystawione przez podmioty certyfikujące, natomiast przepis art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wymaga oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, tj. dokumentu zawierającego m. in. oświadczenie powoda o spełnieniu kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty wskazane w świadectwie (28h ust. 1 pkt 6 ww. ustawy). Zachowanie powoda pozbawiło Prezesa URE rzetelnych informacji o spełnieniu kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty zaliczone przez (...) S.A. spółkę komandytowo-

akcyjną do realizacji NCW w 2016 r., co znacznie opóźniło przeprowadzanie przez Prezesa URE czynności wyjaśniających dotyczących realizacji NCW w 2016 r. wobec powoda.

Zatem brak oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty powoduje, że organ nie może realizować swoich ustawowych obowiązków.

Powyższe przesądza o znacznej wadze naruszenia przepisów ustawy przez powoda, co z kolei wyklucza możliwość odstąpienia od wymierzenia kary na tej podstawie. Istotne znaczenie ma tu fakt, że powód wykonuje działalność koncesjonowaną, a więc taką, która ze względu na swój szczególny charakter jest reglamentowana przez państwo. Uznanie więc, że niewywiązywanie się z obowiązków związanych nieodłącznie z tą działalnością stanowi mało ważne naruszenie prawa, stałoby w sprzeczności z celem tej regulacji. Nie można też przyjąć za powodem, że to nadmiar regulacji prawnych spowodował po stronie powoda brak wiedzy o nowym sposobie dokumentowania realizacji NCW. Należy bowiem podkreślić, że regulacja, która stanowiła podstawę obowiązku, jest kluczowa dla rodzaju wykonywanej przez powoda działalności gospodarczej i ściśle wiąże się z przedmiotem działalności na jaką powód uzyskał koncesję. Nie jest to więc regulacja niszowa, luźno związana z podstawową działalnością powoda. Warto przy tym zwrócić uwagę na fakt, że już wcześniej Prezes URE wszczął postępowanie wobec powoda w zakresie obowiązku złożenia świadectwa za 2015 roku, i pomimo tego powód nie zapoznał się z brzmieniem przepisu, co zdaniem Sądu może świadczyć o lekceważącym podejściu do regulacji prawnych dotyczących działalności wykonywanej przez powoda.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, Prezes URE w okolicznościach niniejszej sprawy w sposób prawidłowy zastosował przepis art. 30b ust. 1b w zw. z art. 33 ust 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach i w związku z tym, stosownie do treści art. 33 ust. 9 pkt 3 ww. ustawy, był zobowiązany do wymierzenia przedsiębiorcy, który nie przekazał w terminie, tj. wraz ze sprawozdaniem rocznym za 2016 r., oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, kary pieniężnej, o której mowa w ust 2 art. 33 ww. ustawy.

Wysokość tej kary, została przez ustawodawcę określona kwotowo i wynosi 5.000 zł. Kara w tej wysokości nie jest zdaniem Sądu nadmiernie dolegliwa. Ponadto z uwagi na fakt, iż powołana ustawa nie przyznaje Prezesowi URE prawa do ustalenia wysokości kary pieniężnej, to organ zobligowany był do jej nałożenia właśnie w tej wysokości, tym samym organ nie mógł kary tej miarkować.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa, zaś odwołanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Z tego względu, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nie uwzględnienie odwołania, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu. Na powyższe koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik